

BRIDGE

M'estimes i em times

**Dibuixos i converses
per dinamitar la normalitat**

Júlia Bertran

«Tinc cony i sóc una dona. O això m'han dit des que vaig néixer. Blanca i europea. M'agraden els homes i visc en parella: una relació heterosexual i monògama... Aleshores, què faig qüestionant-me l'amor romàntic, la cultura monògama, la família tradicional, el codi binari de gènere i els seus rols sexistes?»

Júlia Bertran

Com moltes persones, la Júlia Bertran ha descobert que el model d'amor que tenim és «un model masclista, desigual i exclouent. Hipòcrita. Que genera frustracions i violències».

I, com moltes altres, s'adona que no pot deixar-lo: «Per què la majoria no ens rebelem? Per què no puc desenganxar-me d'aquest model injust?».

El primer llibre d'aquesta periodista cultural, *M'estimes i em times*, aprofundeix en aquest conflicte personal amb voluntat de millorar la manera en què plantegem les relacions amoroses.

Una obra complexa, com el tema que tracta, i que en realitat es divideix en dues parts. La primera és la de les il·lustracions, que la periodista fa servir per canalitzar «emocions i pensaments, aquells que s'amunteguen al cervell i s'embrunen a la gola»: una porta al seu món interior a través de l'art. La segona és la clau interpretativa: un seguit d'entrevistes a diferents persones del món del feminisme que marquen el to i permeten accedir al discurs.

I es un discurs treballat i molt ric, perquè les entrevistes barregen professionals i acadèmics amb persones que han experimentat les problemàtiques de gènere: **Mari Luz Esteban, Brigitte Vasallo, María Riot, Coral Herrera, Niño de Elche, Carolina del Olmo i Teo Pardo**. Junts tracten les dinàmiques de gènere, orientació sexual, afectivitat, monogàmia o prostitució des d'òptiques molt diferents, però que en el seu conjunt serveixen per mostrar les múltiples cares dels problemes de l'heteronormativitat i el patriarcat.

«No es pot ser heterosexual d'una manera acrítica, innocent. Cal estar alerta davant dels mandats culturals».

Mari Luz Esteban

El llibre busca, de fet, que qüestionem la normalitat. I ho fa compartint converses, experiències, pensaments, emocions plasmades als dibuixos. Les il·lustracions de la Júlia construeixen una crítica dura i eficaç del model romàntic, precisament perquè són molt personals.

«L'estrategia política no pot ser reivindicar la normalitat. Per mi ha de ser dinamitar-la»

Teo Pardo

Amb *M'estimes i em times*, la Júlia se suma a l'espai que han obert autores com Chimamanda Ngozi, Caitlin Moran, Virginie Despentes o Emma Cline i esdevé a referent d'aquelles persones que, des de l'heterosexualitat i la monogàmia han pres consciència dels problemes d'aquest model únic i lluiten per construir relacions més sanes.

A vegades, n'hi ha prou amb reflexionar una mica, prendre's el temps necessari per ser capaços de veure el món d'una altra manera. Aquest llibre és una invitació a qüestionar-nos l'heteronormativitat i el seu abast dins la nostra societat. Perquè, un cop ens hem tret les ulleres roses, no tornem a veure el món de la mateixa manera.

***M'estimes i em times* és un manual de feminisme que no busca establir càtedra, sinó multiplicar les preguntes. Tant per a iniciats com per a aquells que encara no han començat a reflexionar sobre aquests temes.**

Júlia Bertran

És periodista cultural. Reportera de televisió, ha treballat a la ràdio i també escriu per a revistes especialitzades. A més, va formar el grup de punk rock TEJERO i ha exposat les seves il·lustracions a la Galeria H2O amb la mostra *Imagina't que fóssim normals*.

Entrevista amb l'autora de *M'estimes i em times*, Júlia Bertran

Dibuixos i converses per dinamitar la normalitat

Si les aquarel·les de colors van carregades d'humor, idees trencadores i pensament crític, deu voler dir que no estem davant d'un altre llibre il·lustrat sobre les relacions sentimentals. La periodista cultural Júlia Bertran aborda l'amor romàntic des d'una perspectiva política i sacseja les nocions de gènere, sexualitat, maternitat i relacions afectives amb l'ajuda d'altres veus a contracorrent. Tot, amb un objectiu clar: que ens carreguem plegades l'heteropatriarcat i que ens estimem més i millor. Celebrem-ho.

Una frase extreta dels teus dibuixos: Estàs en perill. Gaudeix-ne.

Aquest intento que sigui el meu esperit vital i també el del llibre. Qüestionar-se les normes, allò que t'han dit que has de fer, sempre porta a terrenys incerts, relliscosos, convulsos...i excitants. La combinació de pensament crític amb sentit de l'humor i alegria festiva em sembla molt poderosa. Com va dir l'anarquista Emma Goldman: si no es pot ballar, no és la meva revolució.

L'última, va: *Y fueron felices y comieron mierda.*

Això resumeix força bé un dels propòsits del llibre: desmuntar el model de l'amor romàntic amb humor.

Què tens en contra de l'amor romàntic?

Jo més aviat em preguntaria què té l'amor romàntic en contra de nosaltres, els mortals. En especial, les dones. És un model amorós masclista, excloent i que genera violències. El més greu és que el creiem superat però la veritat és que l'hem

naturalitzat i la majoria el reproduïm com si no existissin alternatives. I no m'estranya!

Fes-nos cinc cèntims del llibre.

Jo no sóc cap experta en el tema, per això vaig decidir entrevistar gent que m'ajudés a entendre. I la mirada del llibre és aquesta: la d'una dona, periodista, de 30 llargs que es fa preguntes. I aleshores veus clar que la cultura amorosa és un mecanisme de control, la matriu d'un ordre social desigual, com diu la Mari Luz Esteban al llibre. L'exclusivitat sexual, per exemple, que és un dels pilars de l'amor romàntic, sempre ens l'han venuda com una mostra d'amor profund i compromís, quan, en realitat, la va imposar l'home, perquè era l'única manera que tenia d'assegurar-se que els fills a qui traspassaria la propietat privada i l'estatus social eren realment seus.

Per què aquesta combinació d'il·lustracions i entrevistes? La gènesi de tot plegat són les il·lustracions.

Arran d'una ruptura sentimental vaig començar a dibuixar: va ser terapèutic, hi bolcava totes aquelles contradiccions, dubtes, pors que m'embargaven. Després, com et deia, vaig haver de buscar respostes, i les entrevistes són la forma més natural per a mi, em dedico a això. Però t'asseguro que mai n'havia fet de tan intenses, confessionals i catàrtiques com aquestes! Així que la idea és despertar preguntes amb el relat il·lustrat i que, qui vulgui aprofundir en les qüestions que plantejo, pugui fer-ho a través de les entrevistes.

Els perfils dels entrevistats són diversos: el músic experimental Niño de Elche, la prostituta i feminista María Riot, l'activista Brigitte Vasallo... com ha esta aquesta selecció?

A tots ells els admiro perquè trenquen esquemes amb la seva manera de pensar i de viure. Van a contracorrent. Perquè com diu un d'ells, l'activista trans Teo Pardo: a la normalitat no hi encaixa ningú. Hi ha uns temes clau vinculats al nostre model afectiu que cal reformular: la monogàmia i l'heterosexualitat obligatòria, la identitat de gènere, els rols sexistes en les parelles, la maternitat tradicional...vaig buscar persones amb un discurs audaç al respecte. Descàrregues elèctriques, llums al final del túnel, finestres a altres maneres d'entendre la vida. Ja veus que m'emocionen.

Per què dius que ets *mainstream* sentimentalment?

La meua vida sentimental és força convencional. I em va fer gràcia l'expressió *mainstream* en aquest context. Sóc hetero, visc en parella, en un piset a la ciutat...Això em va generar una bona crisi en el procés de creació. Qui sóc jo per qüestionar l'amor romàntic si a la pràctica en reproduïxo el patró? Què passa, que no ens en podem desenganxar? Estic imbuïda d'una cultura amorosa que rebutjo! Quines possibilitats d'emancipació hi ha en aquest espai de xoc? Al llibre s'aborden aquestes contradiccions. Friccions pròpies d'una dona de la meua edat: la primera generació que ha crescut en democràcia, amb una educació sentimental força casposa però amb l'obertura d'internet. Facin joc.

«Qüestionar les normes, allò que t'han dit que has de fer, sempre et porta a terrenys incerts, relliscosos, convulsos... i excitants».